

Časopis Slováckého roverského kmene – SRK

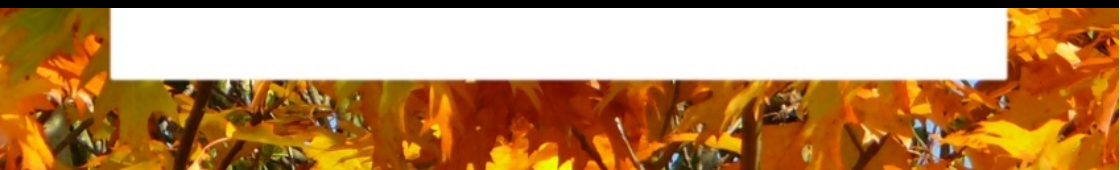

Roverníček

Téma:

Kdo se vleče, neuteče

Úvodník

Áhoj, dlouho jsme se neviděli! Teda... asi. Záleží na tom, kdo tohle čte.

Každopádně doufám, že budeš číst pozorně, jelikož za poslední léto se událo pár zajímavých věcí a bude nebývalá škoda, pokud vynecháš některý článek.

Skautský svět má za sebou totiž světové Jamboree, které přineslo mnoho zážitků a také první článek tohoto čísla. V závěsu za ním se drží článek z, pro nás české rovery jistě mnohem významnější, akce – Našlapaného roverského tábora (neboli po našem NAŠROTU).

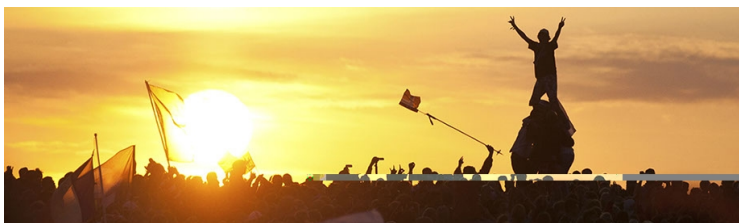
Dále si tu pro vás naši redaktoři připravili třeba něco o roverském programu či pozvánky na blížící se akce vhodné pro naši věkovou kategorii.

Tak na co ještě čekáš?!

Jedu! JEDU! Pokračuj a čti!

Váš šéfredaktor,
Rádio

Jamboree očima přestárlé účastnice

Letošní léto patřilo světovému skautskému Jamboree, kterého se zúčastnilo mimo jiné i několik členů našeho střediska. Byla jsem jedna ze tří, kteří měli ještě to „šťěstí“ že se vešli do věkového limitu, a mohli tudíž jet jako účastníci.

Popravdě, už jsem toho o Jamboree psala hodně, což znamená, že se mi do tohoto článku už dvakrát nechce. Ale možná uzrál ten správný čas říct, jak to vlastně bylo. Protože Jamboree sice bylo úžasnou zkušeností a přineslo mi na kila báječných zážitků, ale mělo taky spoustu much – a jak víme, mouchy jsou zatraceně otravná stvoření.

Nebudu mluvit o nehorázném vedru, které toho léta zasáhlo stejně tak Yamaguči i Česko. To ne. Za zmínku stojí spíš zpackané show v aréně, především ta poslední, při níž většině zúčastněných v úžasu padala brada až k zemi a obočí pro změnu vylétalo až k nebeským výšinám.

Celkově vzato, program byl zřejmě určen spíš mladším účastníkům, než těm starším. I přes tento zjevný fakt jsem si ho poměrně užila. Na rozdíl od většiny členů naší patroly mi totiž nebylo zle z vedra a byla jsem schopná celkem normálně fungovat a navíc jsem na rozdíl od nich dokázala ocenit technicky zaměřené off site programy – prohlídka japonské vojenské lodi a plynové elektrárny mě vážně bavily, což bych o návštěvě ZOO, kterou si prožila jiná patrola, asi opravdu říct

nemohla.

To nejlepší na Jamboree přišlo až po Jamboree. A to doslova. Nejbáječnější čtyři dny v Japonsku mě čekaly po Closing ceremony, tedy po oficiálním ukončení Jamboree. Tábořiště se pomalu vyprazdňovalo, sekuriťáci už nebyli nijak ostražití, takže se dalo dostat i na místa, kam jsme předtím nesměli, den se příjemně vlekl. Večer jsme dokonce měli oheň, ačkoliv toho jsem se nijak neúčastnila – zbaběle jsem šla spát, jelikož jsme z tábořiště odjížděli ve čtyři ráno.

Následující tři dny a noci jsme strávili v péči skautů z 13. oddílu v Machidě. Připravili pro nás báječný oběd, příjemnou procházku po parku se zastávkou v šintoistické svatyni, ukázali nás i mladším členům oddílu (to by jeden nevěřil, jak jsou japonská vlčata roztomilá) a nakonec pro nás připravili večeři, která se brzy zvrhla v obrovskou žranici, kde vedle sebe pěkně na zemi posedávali Češi i Japonci a i přes jazykovou bariéru (která spočívala hlavně v tom, že mladí Japonci uměli oproti nám špatně anglicky) si všichni povídali.

Dalšího dne jsme se společně s našimi japonskými průvodci vypravili do Kamakury, abychom se podívali trochu po památkách. Hezky označení machidskými oddílovými šátky jsme fotili jako diví. A taky jsme poprvé za Jamboree zmokli. Důkladně.

Ale ono je to v té stoprocentní vlhkosti stejně většinou jedno. Člověk je mokrý už od potu, ten déšť na tom nic moc nezmění. Večer si nás už rozebraly japonské rodinky. Toho večera jsem ochutnala právě domácí sushi. Stojí za to. Ale ten protivný japonský zvyk máčet zeleninu do vinného octa se mi ani trochu nelíbil.

Poslední den v Japonsku jsme věnovali návštěvě centrální části Tokia, kde nás Japonci vypustili do gigantického obchodního centra, abychom si sehnali pár

suvenýrů. Kápla jsem tam na jeden luxusní obchod s kimony. Poté, co jsem shlédla pár cenovek, se mi protočily panenky, takže jsem zase hezky opatrně vycouvala ven. Japonky z obchodu se na mě dívaly těmi pohledy: „Ach ti turisti...“

Dalšího rána jsme se i se všemi svými věcmi a dárky od Japonců (pro srovnání – můj batoh byl o tři kila těžší, než když jsem ho tam vezla) dopravili na letiště a vyrazili domů. Vzpomínek zůstane mnoho, i když budou časem ubývat. Jsou krásné. Jsou neobyčejné. Ale stejně ve mně vždycky zbude určitá hořkost z toho, že samotné Jamboree mohlo být mnohem lepší.

Eny

CZECH CONTINGENT
23rd WORLD SCOUT JAMBOREE
日本 2015

Našrot 2015

Kdo by měl na konci měsíce srpna, po různých akcích, táborech a dovolených ještě chuť balit krosnu? Každý na koho čeká Našlapaný roverský tábor.

Každý Našrot je trochu jiný. Tento dokonce změnil hlavního vedoucího akce. Po Šmudlovi přebral žezlo Junior, který se rozhodl tento ročník zaměřit mnohem více na symbolický rámec.

To jsme více méně poznali už ze zvacího dopisu. A tak jsme (my, Temná strana) už na náměstí v Buchlovicích, na místo srazu, mířili s velkým očekáváním, jak ohledně programu, tak ohledně účastníků. Překvapení se nakonec konalo. Ze sedmnácti účastníků pouze tři kluci a zbytek samo děvčata. No uznejte, která skautská akce se takovými poměry může chlubit?

Poté jsme byli odvedeni do vesnice plné podivných tradic, která byla ke všemu ohraničena. Vstup mimo vyznačenou oblast nám doporučen nebyl, neboť mimo vesnici číhalo záhadné nebezpečí, které jsme nakonec měli samozřejmě odhalit. Nu což, bylo třeba najít si zábavu uvnitř vesnice. A o tu nebylo nouze. Soutěže a turnaje v různých disciplínách od architektonické soutěže, přes celtobal až po Kamasutra race (za život jsem nikdy tolik poloh nevystřídal). Zkusili jsme si prožít život ve dvou rodinách z naprosto odlišných poměrů. A dokonce jsme si zahráli na vazače knih.

To všechno v pomalém tempu podhorské osady, ideálním pro lepší poznávání lidí, povídání a odpočinek. Za to patří organizátorům velké díky, neboť právě to mi na minulém Našrotu chybělo. Co dodat? Až na některé mouchy v etapovce to byla parádní akce, organizátorům gratuluju a doufám, že i příští Našrot bude zase trochu jiný, ale alespoň tak super jako letošní.

Zak

Rover dnešní doby

aneb co dělá v dnešní době rovera roverem? Co to znamená být rover?

Část první – roverský program

Často přemýšlím, co to znamená být rover, rangers a co je to ten roverský program. Co jej činí roverským?

Jednou kamarádka jednomu tehdejšímu členovi roverského odboru položila otázku „co je to roverský program?“ Snažila se pouze zjistit, jak jej pozná, čím je specifický, čím se odlišuje od např. skautského programu.

Od té doby se nad touto otázkou zamýšlím celkem často a přemýšlím, jak bych na ni odpověděl. Kamarádce se tehdy odpovědi nedostalo. Později jsem na tuto otázku několik různých odpovědí obdržel.

Například, že roverský program je všechen program, kteří dělají roveři. Tato odpověď se mi však moc nepozdává. Na rovernetu se píše, že “roverský program je v první řadě pojmenováním a utříděním toho, co roveři a rangers vždycky dělali a dělají.“ No ani tato odpověď se mi nezdá úplně jasná.

Je pravda, že roverský program jak jej známe nyní, tedy jak jej můžeme nalézt v Roverském začátku je celkem širokou škálu činností, anebo ne? Ve skutečnosti jsou to jen nástroje a oblasti roverského programu. Nikoli samotný program. Ale i tak se mi tato brožura líbí a myslím, že je velkým pomocníkem nejen začínajícím roverům.

Jenže co to tedy ve skutečnosti ten roverský program je? Může to být cokoli a zároveň nic? Roverský program se stává roverským až za jistých dalších podmínek? A pokud ano, za jakých to je?

Ale trochu zpět. V případě, kdy dělám takový program, který odpovídá nástrojům i oblastem roverského programu znamená to, že to ze mě dělá rovera? Anebo naopak, pokud takový program nedělám, znamená to, že roverem nejsem?

Junior

Kalendář akcí

Pověry 25. - 27. 9.

Tato nová, bezesporu a předem jistojistě úžasná akce, pořádaná tento víkend Temnou stranou se nám chystá předvést roverským pohledem pověry, tradice a zvyky různých světových kultur.

Přihlašování se bohužel již uzavřelo, a tak nezbývá než doufat, že ty kdož toto čteš jsi očekáván a objevíš se.

Tajemná dýškova akce 16. 10 – 18. 10.

Záhadná akce připravená naším rychtářem, v rámci které se (podle neověřených zpráv, jež se ke mně donesly) má odehrát i schůze SRKu... Nebo tak něco...

Už proto očekáváme, že se účast vyšplhá k astronomickým hodnotám.

Skautský muzikál 6. 11. - 8. 11.

Druhý ročník naší pomalu již tradiční kyjovské akce. Hudba, zpěv, divadlo a v neposlední řadě samozřejmě skauting, tohle všechno je Skautský muzikál.

Temnostranský muzikál 15. 11.

Něco speciálního si pro vás v rámci akce 'Společně proti leukémii' přichystala Temná strana. Každý kdo se chce pobavit a zároveň přispět svou trochou na tuto charitativní akce je srdečně zván.

Vánoční akcička – předem nejmenovaný den vánočních svátků

Opět zatím blíže nespecifikované setkání roverů našeho kmene. Vzhledem k tomu, kdy se odehrává, půjde určitě o pohodovou příjemnou akci, na které nikdo nesmí chybět.

Zamyšlení na závěr

Rover v běžném životě

Stalo se vám někdy, že jste museli v běžném životě mimo skautské prostředí řešit dilema, zda se zachovat 'skautsky.'

Nemyslím nic ve stylu 'Ha! Nechal svoji tatranku bez dozoru, vezmu mu ji a řeknu, že o ní nic nevím!'. Spíš opravdu něco ve stylu situace 'Kamaráda obvinili z krádeže a přestože vím, že to neudělal, nemohu to dokázat. Budu lhát a tvrdit, že jsem byl s ním, nebo ho v tom takříkajíc nechám?

Uvažovali jste někdy nad tím, jak by jste se zachovali v situaci, kdy vaše rozhodnutí může změnit něco opravdu významného? Kdy na jedné straně stojí skautský zákon a třeba i vaše čest a na druhé straně něco, co je velmi důležité pro druhého člověka?

Jak by jste rozhodli? A dokázali byste vůbec v takové chvíli učinit nezbytné rozhodnutí?

Co myslíte?

Chtěl bych tuto úvahu nechat otevřenou, abyste se vy sami mohli zamyslet nad svým názorem.

A pokud si najdete chvíli, zkuste jej v pár větách zformulovat zpět na mou adresu. Rád si přečtu vaše názory a nebudete-li chtít opak, některé zajímavé pohledy zveřejním v příštím čísle.

Rádio

Na další číslo se můžete těšit první
zimní den.

rovernicek.skautkyjov.cz/

Pokud se chcete podělit o nějaký
svůj zážitek, znalost či zkušenost,
vaše příspěvky uvítám na adrese

rovernicek@skaut.cz